

Миколі Сакуну

В теплий край лебедики летіли
І на морі ночувати сіли.

А вночі неждані холоди
Закували птахів у льоди.

Рано-вранці згря чайок біла
Кинулась на них, як знавісніла.

Безпощадно в тім'я й груди біла,
Все навкруг кривавим пір'ям вкрила,

Згнули у крижанім полоні
Лебеді трагічно-безборонні.

Не змогли їх люди захистити,
Лід тонкий — несила підступити.

І вертався я в сльозах додому,
Важко було хлопцеві малому

Потрясіння грізне пережити,
І, напевне, поки буду жити,

Не забуду днину ту печальну
І подію, дику і повчальну:

Чайки, чайки, птиці благородні,
Ох які ж ви хижі, як голодні!
